NUMĂR DE LOCURI CONTESTAT

Întotdeauna s-a considerat că stadionul „Wembley" are o capacitate maximă de 100.000 de locuri. Iată însă că această cifră nu corespunde adevărului. Poliția londoneză limitează cu încăpățînare capacitatea vestitului stadion la... 99.999 de locuri !...

CAPITAN PRIN... VOT SECRET

Unul din cei mai populari fotbaliști maghiari și din lume, *Albert*, de la Ferencvaroș, a fost desemnat căpitan al echipei sale, care conduce în prezent în clasamentul campionatului. Această alegere a fost făcută prin vot secret, la care au participat jucătorii din lot. Interesant de remarcat că internaționalul Matrai, fostul căpitan, n-a obținut nici un vot...

„H. H." ÎN FAȚA TRIBUNALULUI ?

Președintele clubului A.S. Roma, *Franco Evangeliste*, intenționează să dea în judecată pe vestitul antrenor *Helenio Herrera*. Motivul ? „H.H." ar fi insinuat că echipa A.S. Roma a jucat intenționat slab în partida cu Juventus, pentru ca opt zile mai tîrziu să se comporte foarte bine contra lui Internazionale. Rămîne de văzut dacă Evangeliste își va pune în aplicare intențiile.

NU-I SUFICIENT SĂ FII SOȚIA LUI CHARLTON

Soția lui *Bobby Charlton* a vrut să asiste la meciul Anglia-Scoția și s-a și deplasat, cu doi prieteni, la „Wembley" Dar nu avea bilet, iar calitatea sa de soție a unui campion mondial nu i-a fost suficientă pentru a face să i se deschidă poarta...

BRANCARDIERI MULT SOLICITAȚI

In timpul și după meciul *Celtic Glasgow-Dukla Praga*, brancardierii au avut foarte mult de lucru. Zeci de spectatori, făcîndu-li-se rău de emoții, au avut nevoie de îngrijiri medicale.

De lucru a avut și arbitrul portughez *Campos*, care a chemat destul de des organizatorii pentru a scoate de pe teren benzile de... hîrtie igienică aruncate de suporterii echipei scoțiene...

MASOPUST ÎȘI PRELUNGEȘTE CARIERA

Cunoscutul internațional cehoslovac *Masopust* începe să se gîndească la retragere. *„Cred că mai joc un an, cel mult doi"* a declarat el unui ziarist de la „France Football". Masopust are 36 de ani.

Expoziția foto „World Press"

La Haga a fost organizată o expoziție de fotografii sportive care a cunoscut un remarcabil succes. Aici au expus cei mai apreciați fotoreporteri sportivi din lumea întreagă. Desigur, printre fotografiile premiate au figurat și cîteva din lumea fotbalului, dintre care două vi le prezentăm alăturat.

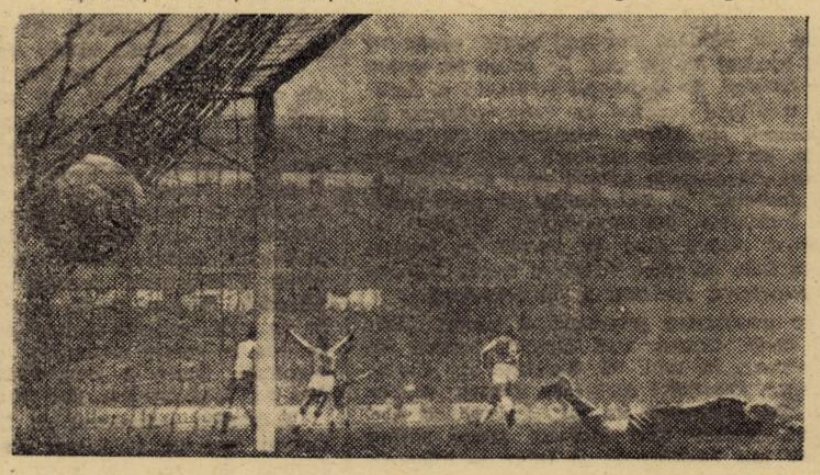

„GOL!" SVEN ERIK SJOEBERG (Suedia)

„AM CÎȘTIGAT FINALA" HAYDN MICHAEL JONES (Anglia)

Această fotografie a fost făcută la finala campionatului mondial din Anglia.

De toate, de pretutindeni...

Matthews a reintrat

Într-adevăr, sir **Stanley Matthews,** celebrul fotbalist englez în vîrstă de 49 de ani, și-a făcut reintrarea. Nu este vorba însă de o reintrare oficială. În fotografia noastră, „bătrînul Stan", purtînd tricoul clubului pe care-l antrenează (Stoke City) intră pe teren pentru a face puțină mișcare. El joacă tot aripă dreaptă în meciurile de antrenament ale echipei sale, pentru a demonstra tinerilor săi elevi cum se demarează și, mai ales, cum se driblează. Jocurile de antrenament sînt din ce în ce mai mult urmărite de suporterii echipei Stoke City la aflarea veștii că „vrăjitorul" a început să-și lege din nou șireturile ghetelor.

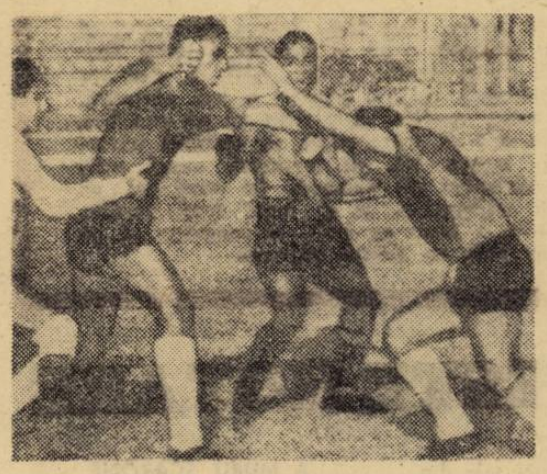

Scene braziliene...

Jucătorul brazilian **Almir** de la clubul Flamengo a devenit faimos nu numai prin golurile extraordinare pe care le marchează, ci și prin aceea că este iute la mînie. El nu... pierde ocazia să-și confirme această din urmă reputație, ca și pe prima de altfel. Priviți-l în această fotografie luată la un... antrenament al echipei sale. Din te miri ce, Almir (în dreapta) s-a înfuriat și s-a repezit să-l bată pe un coechipier. Dar a avut ghinion : s-a văzut contrat cu un „un-doi" la față care l-a temperat repede !

Cu aparatul de fotografiat la antrenamentul echipei Benfica

Eusebio și Tores exersează la fiecare antrenament timp de 30 de minute jocul cu capul. **„Un jucător complet,** a spus Eusebio, **trebuie să aibă un bun control al balonului și în loviturile de cap".**

Celebrul Eusebio nu intră pe teren pînă nu face operația cîntarului ca un adevărat... boxer. După antrenamente, de asemenea, el se prezintă la cîntar.

Întotdeauna, antrenamentul se încheie cu tradiționala „miuță". Lozinca antrenorului : **„Vă rugăm să nu deranjați cîinele lui Torres".** Acesta este nelipsit de la antrenamentele stăpînului său.

nilor europeni" era foarte aproape. Am impresia că la acest lucru se gîndeau în acel moment toți cei prezenți, inclusiv jucătorii italieni.

Și, într-adevăr, pînă la pauză, totul s-a desfășurat net în favoarea noastră, fără impedimente, cu toate că eram ușor rănit.

La pauză, cînd am ajuns în cabină, bucuria noastră era vizibilă și toți eram convinși că vom cuceri pentru a treia oară competiția. Poate că și această stare a influențat într-o anumită măsură ca totul pînă la urmă să ia o altă întorsătură. În plus, în repriza secundă ne părăsise și șansa, în special după ce a venit golul egalizator al milanezilor. Acest gol ne-a dezorientat total. În acel moment am fost „marcat" de un adversar, iar Coluna a trebuit de asemenea să părăsească terenul pentru a primi îngrijiri medicale. Cînd a revenit, a trecut pe aripa dreaptă, schimbînd locul cu Jose Augusto.

Această schimbare a scos echipa noastră din ritmul său obișnuit de joc. Cu toate că depuneam toate eforturile, nu puteam face față atacurilor italiene, care acum se simțeau mult mai siguri pe ei.

După 20 de minute de la reluarea partidei, în urma unui atac al nostru, balonul a revenit lui Altafini care a înscris cel de al doilea gol al echipei Milan. Sentința era dată ! Mai degrabă era o pedeapsă pentru autoîncrederea noastră care ne-a pierdut.

Cînd arbitrul a fluierat sfîrșitul jocului, unii dintre noi aveam lacrimi în ochi. Entuziasmul adversarilor noștri, ovațiile nesfîrșite ale suporterilor lor, toate ne-au impresionat și **ne-am** amintit de clipele de neuitat de la Berna și Amsterdam.

În cariera mea sportivă, aceasta este o pagină tristă.

ÎNTÎLNIRE CU DRAGOSTEA

Ca adolescent, mă plimbam cu plăcere prin cartierul Munhuana. Am fost acolo de nenumărate ori Nici nu știu de ce acest cartier al orașului Laurenco Marques mă atrăgea atît de mult.

Într-una din zile am văzut-o acolo pe Flora. Nu schimbaserăm nici un cuvînt unul cu celălalt, singurul dialog fiind acela al privirilor. Îmi placea foarte mult această fată, însă totul se rezuma doar la priviri. Anii treceau și eu nu făceam nici o încercare de a-i face cunoștință. Lisabona avea să devină orașul carierei mele sportive și a maturității. Așa a voit soarta. În anul 1963, Flora a venit la Lisabona, ca membră a echipei de gimnastică a Asociației Africane. Mama mi-a trimis prin ea un borcan cu raci de mare, marinați, mîncare care îmi plăcea la nebunie. Am căutat-o ca să-mi iau pachetul. Am discutat mult timp împreună, iar amintirile patriei și a cartierului natal mi-au aprins puternic dorul de casă.

Flora îmi era conațională, iar întîlnirea cu ea m-a ajutat să uit, chiar și pentru un moment, acea nostalgie care îl urmărește pe fiecare, care trăiește mult timp departe de cei dragi.

Flora, dînd dovadă de multă înțelegere și gingășie, a reușit să întrețină în mine acea emoție pe care o simțeam în timpul povestirii ei despre locurile care îmi erau atît de dragi.

(Va urma)

Traducere de V. BENCOVSCHI
(După versiunea în limba cehă din revista KOPANA)

Fotbal

REVISTĂ SĂPTĂMÎNALĂ
Redacția și ad-ția : București, Bd. Mărăști 26, raionul 30 Decembrie, telefon 17.55.18

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupaș, Pavel Marcu, Aurel Neagu (redactor șef), Angelo Niculescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teașcă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adiunct), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

Prezentarea grafică Liviu Bobocea